GDAŃSK, dnia 15 czerwca 1947 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 8

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

Wojewoda Gdański

Nr 11/15/47

Poz. 70

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody Gdańskiego z dnia 23 maja 1947 r.

w sprawie ochrony lasów przed pożarami

Na podstawie art. 108 pkt. 2 i art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 555 z roku 1936) — w związku z zanotowaniem w ciągu pierwszego miesiąca wiosny dużej ilości pożarów leśnych na terenie województwa gdańskiego — które zniszczyły ponad 300 ha, zarządzam co następuje:

§ 1.

Zabrania się wypalania ściernisk, ugorów, łąk, wrzosowisk i tp. bez uprzedniego zawiadomienia o tym Zarządu Gminnego i Miejscowej Straży Pożarnej.

Wypalana powierzchnia, w wypadku znajdowania się w bezpośredniej bliskości lasu, winna być odgraniczona od lasu pasem ornym o szerokości co najmniej 20 mtr. i obstawiona ludźmi zaopatrzonymi w narzędzia do gaszenia iskier przelatujących pas orny.

Przy wypalaniu łąk znajdujących się bezpośrednio w sąsiedztwie lasów, należy zabezpieczyć las pasem ochronnym 20 mtr. z którego usunięto trawę. Przestrzeń od strony lasu musi być obstawiona ludźmi zaopatrzonymi w narzędzia do gaszenia iskier.

Wypalanie jest dozwolone tylko przy wietrze wiejącym od strony lasu.

§ 2.

Zabrania sbię rozpalania w okresie od **1. IV.** do **1.XI.** ognisk w lasach i w odległości 100 mtr. od lasów.

Drużyny harcerskie, obozujące w lasach, mogą rozpalać ogniska za zezwoleniem odnośnego Nadleśnictwa i w miejscu przez nie wyznaczonym. W razie odległości od obozu do Nadleśnictwa większej aniżeli 10 klm., odpowiednich zezwoleń udzielają leśnictwa.

§ 3.

Zabrania się palenia kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyrębie i obróbce drzewa, bez nadzoru administracji leśnej i uprzedniego zawiadomienia najbliższego Oddziału Straży Pożarnej.

§ 4.

Zabrania się palenia tytoniu w lasach w okresie od **1. IV.** do **1. XI.**

§ 5.

Zabrania się palenia ogni sztucznych, puszczania rakiet, fajerwerków i tp. bez uprzedniego zawiadomienia Zarządu Gminnego i odległości niemniejszej niż 200 mtr. od lasu.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia porządkowego karane będą na zasadzie art. 112 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 10. 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 372) grzywną do 5.000.— zł. lub karą aresztu do dni 14-tu, albo obu karami łącznie.

§ 7.

Do orzekania w powyższych sprawach powołane są powiatowe władze administracji ogólnej. Odwołanie się do sądu nie wstrzymuje wykonania kary.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

WOJEWODA

w. z. (-) Dr B. Podhorski - Piotrowski

Wicewojewoda

Poz. 71

ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 7 czerwca 1947 r.

w sprawie tępienia ostu

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 listopada 1927 roku o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. nr 108, poz. 922) i § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 roku o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. nr 47, poz. 302) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszyscy właściciele, użytkownicy i posiadacze gruntów obowiązani są na gruntach, pozostających w ich posiadaniu, do przymusowego tępienia ostu, a mianowicie: ostu polnego (cirsium arvense), ostu lancetowego (cirsium lanceolatum), ostu siwego (cirsium canum), ostu łąkowego (cirsium rivulare), ostu zwisłego (cardus nutans), ostu kędzierzawego (cardus crispus) i ostu nastroszonego (cardus acanthoides).

§ 2.

Czynności przy tępieniu ostu muszą być przeprowadzone przed jego zakwitnięciem. Sposób tępienia winien być wykonany drogą wyrywania go z korzeniami, droga wycinania, wykaszania lub w inny, dostępny sposób gospodarczy na polach, łąkach, rowach, miedzach, drogach i ścieżkach.

§ 3.

Obowiązek tępienia ostu rozciąga się na cały obszar województwa gdańskiego.

§ 4.

Nadzór na tępieniem ostu na terenie powiatów sprawują Starostowie Powiatowi, w miastach wydzielonych Przydenci Miast — przy współudziale Samorządu terytorialnego.

§ 5.

Powołuję do współdziałania w akcji tępienia ostu pod fachowym kierownictwem Powiatowych Biur Gospodarstwa Wiejskiego Związku Samopomocy Chłopskiej: powiatowy, gminny i lokalny samorząd terytorialny, Powiatowe, Miejskie, Gminne i Gromadzkie Komitety Ochrony Roślin, organizacje młodzieżowe, szkoły rolnicze i powszechne oraz wszystkie zainteresowane instytucje i organizacje, pośrednio lub bezpośrednio związane z rolnictwem, jak również wszystkich mieszkańców wsi.

§ 6.

Tępienie ostu na terenie majątków państwowych, pozostających pod nadzorem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 7.

Winni naruszenia przepisów art. 13 rozporządzenia będą karani na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta R.P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szko-

dników roślin (Dz. U. R. P. nr 108, poz. 922) — o ile czyn nie stanowi przestępstwa, zagrożonego cięższą karą — aresztem do 6-ciu tygodni i grzywną do 100.000 złotych lub jedną z tych kar.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim i traci moc w dniu 31 lipca 1951 roku.

WOJEWODA
(—) Inż. St. Zrałek

Poz. 72

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr. O. Org. I-3/15/47.

Gdańsk, dnia 31 marca 1947 r.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 31 marca 1947 r.

w sprawie zniesienia Urzędów Wodno-Melioracyjnych i powołania Rejonowych Kierowników Robót Wodno-melioracyjnych.

Na podstawie § § 3, 5 i 14 pkt. d. zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 styczna 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 12 sierpnia 1946 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 248) zarządam co następuje:

§ 1.

Znoszę Urzędy Wodno - Melioracyjne w Elblągu, Gdańsku, Kwidzyniu, Starogardzie i Wejherowie, powołane zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 maja 1945 r.

§ 2.

Powołuję na terenie województwa gdańskiego Rejonowe Kierownictwa Robót Wodno - Meljoracyjnych z siedzibą w Elblągu, Gdańsku, Kwidzyniu, Starogardzie i Wejherowie.

§ 3.

Zakres właściwości terytorialnej rejonowego kierownictwa robót wodno-melioracyjnych obejmuje:
a) w Elblągu: powiaty elbląski i malborski;
b) w Gdańsku: powiat gdański;
c) w Kwidzyniu: powiaty kwidzyński i sztumski;
d) w Starogardzie: powiaty starogardzki, kościerski i tczewski;
e) w Wejherowie: powiaty wejherowski, kartuski i lęborski.

Tworzenie ekspozytur rejonowych kierownictw robót wodno - melioracyjnych poza siedzibą Rejonowych Kierownictw może nastąpić w drodze moich oddzielnych zarządzeń.

§ 4.

Zakres właściwości rzeczowej Rejonowych Kierownictw robót wodno - melioracyjnych obejmuje czynności techniczne, związane z projektowaniem, wykonywaniem i konserwacją urządzeń wodno - melioracyjnych.

Sprawy wodno - prawne i wodno - administracyjne, załatwiane dotychczas przez Urzędy Wodno - Melioracyjne włączam do zakresu działania powiatowych władz administracji ogólnej.

Rejonowi Kierownicy Robót Wodno - Melioracyjnych przekażą niezwłocznie wymienione sprawy terytorialnie właściwym powiatowym władzom administracji ogólnej.

§ 5.

Rejonowe Kierownictwa robót wodno - melioracyjnych podlegają bezpośrednio wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (Działowi Rolnictwa i Reform Rolnych — Wydziałowi Wodno - Melioracyjnemu).

§ 6.

Do czasu unormowania stosunku służbowego dotychczasowi Kierownicy Urzędów Wodno - Melioracyjnych pełnić będą obowiązki Kierowników Rejonowych Kierownictw robót wodno - melioracyjnych.

§ 7.

Rejonowe Kierownictwa Robót wodno - melioracyjnych pod względem wewnętrzno - organizacyjnym zostają podzielone na 3 referaty:

I. Referat Administracyjno - Gospodarczy (Znak art A. Gosp.) obejmujący sprawy kancelaryjne, osobowe, gospodarcze, sprawozdawczości i finansowo-budżetowe.

II. Referat Melioracji Podstawowych (Znak akt. Mel. Podst.) obejmujący ekspertyzy, studia i pomiary do projektów technicznych, opracowywanie projektów wykonawczych dot. obwałowań, regulacji rzek i kanałów, zakładów o sile wodnej, stacji pomp, linii wysokiego napięcia i robót elektryczno - mechanicznych oraz wykonywanie i konserwację tych robót w terenie, prace hydro - graficzne oraz prowadzenie w terenie akcji przeciw - powodziowej.

III. Referat Melioracji Szczegółowych (Znak akt Mel. Szczeg.) obejmujący ekspertyzy, studia i pomiary do projektów technicznych, opracowywanie projektów wykonawczych do drenowania, osuszania rowami, nawadniania, budowy sztucznych stawów rybnych, zaopatrzenie w wodę osiedli wiejskich, melioracje w związku z przebudową ustroju rolnego, wykonywanie i konserwacja tych robót w terenie, sprawy łąkarstwa i torfowe.

§ 8.

W rejonowych kierownictwach robót wodno - melioracyjnych obowiązuje Regulamin wewnętrznego urzędowania oraz Instrukcja Kancelaryjna wprowadzona Okólnikiem b. Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego Nr. 9 (Nr. A. Org. II-6) z dnia 3 grudnia 1945 r.

§ 9.

Rejonowe Kierownictwa robót wodno - melioracyjnych oznaczają swoje urzędy tablicą z herbem państwowym oraz będą się posługiwać pieczęcią okrągłą w sposób przewidziany Okólnikiem Prezesa Rady Ministrów Nr. 45 (Nr. 13-1/2) z dnia 23 sierpnia 1945 r.

o znakach i pieczęciach władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych.

Napis na tablicy oraz w otoku pieczęci okrągłej winien brzmieć: „Rejonowe Kierownictwo Robót Wodno - Melioracyjnych w ...." (z wymienieniem siedziby kierownictwa).

Wnioski i zamówienie potrzebnej ilości pieczęci kierować należy bezzwłocznie do Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego (Wydział Ogólny) przez Dział Rolnictwa i Reform Rolnych w Sopocie.

§ 10.

Wszystkie pisma wychodzące z rejonowych kierownictw robót wodno - melioracyjnych winny nosić nagłówek:

„Rejonowe Kierownictwo
Robót Wodno - Melioracyjnych
w ...."

Podpis Kierownika robót wodno - melioracyjnych winien nosić tytuł:

„Kierownik Rejonu"

z podaniem imienia i nazwiska podpisującego.

§ 11.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast. Równocześnie w odniesieniu do Rejonowych Kierownictw robót wodno - melioracyjnych (b. urzędów wodno - melioracyjnych) tracą moc obowiązującą postanowienia zarządzenia mego z dn. 30. X. 1946 r. Nr O. Org. I-3/206 w sprawie zespolenia urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej. (Gdański Dziennik Wojewódzki Nr. 9/46. r. poz. 93.)

WOJEWODA

(—) Inż. St. Zrałek

Poz. 73

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr O. Org. I—4/11/47

Gdańsk, dnia 30 kwietnia 1947 r.

OKÓLNIK Nr 17

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych

Województwa Gdańskiego

I.

Na podstawie art. 69 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) oraz §§ 6, 8 i 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) i Okólnika (55 — 464) Ministra Odbudowy Nr 10 z dnia 28 marca 1947 r. w sprawie zakresu działania architektów powiatowych (powiatowych biur odbudowy) w Starostwach Powiatowych zarządzam:

Następujące czynności należą do zakresu działania architektów powiatowych (powiatowych biur odbudowy):

A. 1. realizacja planów odbudowy, rozbudowy i przebudowy osiedli,
2. rozdział kredytów inwestycyjnych oraz nadzór nad właściwym ich użytkowaniem,
3. pomocnicza rachunkowość i rozliczenie kredytów inwestycyjnych i bieżących,
4. zaopatrzenie osiedli w materiały budowlane, przeznaczone na odbudowę, rozdziału i transportu tych materiałów oraz nadzoru nad ich właściwym zużyciem,
5. księgowość materiałowa i sprawozdawczość w tym zakresie;
6. szkolenie i doszkalanie pracowników budowlanych;

B. 1. inwentaryzacja oraz budowa i remont budynków państwowych i przez Państwo użytkowanych;
2. ogólny zarząd nieruchomościami państwowymi;
3. grobownictwo wojenne,

C. 1. kontrolowanie oraz instruowanie organów samorządu terytorialnego w zakresie nadzoru policyjno-budowlanego, o ile te czynności zostaną mu powierzone przez Wydział Powiatowy;
2. nadzór techniczno-budowlany nad zakładami i urządzeniami użyteczności publicznej;
3. nadzór nad zielenią publiczną i ogródkami działkowymi;
4. ewidencja i nadzór nad przedsiębiorstwami budowlanymi, rzemiosłem budowlanym i wytwórniami materiałów budowlanych;
5. nadzór nad wykonywaniem zawodu kierownika robót budowlanych;
6. opinie budowlane w przedmiocie budynków przeznaczonych na zakłady przemysłowe;
7. kontrola, przestrzegania obowiązujących zarządzeń odnośnie standartów budowlanych, przestrzennych i wyposażeniowych (np. kontroli nad jakością i formą cegły).

Wszystkie inne sprawy, wynikające z postanowień obowiązujących przepisów.

W zakresie czynności powyżej ustalonych architekt powiatowy wraz z personelem fachowym z etatu Ministerstwa Odbudowy oraz personelem manipulacyjnym, przydzielonym mu z etatu Ministerstwa Administracji Publicznej, jest organem Starosty Powiatowego.

Architekt powiatowy może używać pieczęci okrągłej, określonej w § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30. VI. 1938 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55 z 1930 r., poz. 464) z oznaczeniem charakteru służbowego „Architekt Powiatowy".

Pieczęci tej architekt powiatowy może używać tylko dla uwierzytelnienia orzeczeń, opinii, planów, projektów, czy też innych fachowych elaboratów o charakterze dokumentarnym.

Architekt powiatowy i jego personel techniczny obowiązany jest do wykonywania wszelkich funkcji technicznych, gospodarczych i finansowych w zakresie budownictwa, dotyczącego obiektów państwowych lub przez Państwo użytkowanych.

Budownictwo obiektów niepaństwowych choćby przeprowadzane z funduszów państwowych, podlega kontroli architekta powiatowego i jego personelu jedynie w zakresie ustalonym przez odpowiednie przepisy i zarządzenia władz nadzorczych.

Do przeprowadzenia akcyj specjalnych w zakresie odbudowy i przebudowy wsi oraz innych akcyj budowlanych, które w związku z realizacją planów odbudowy gospodarczej — za specjalne będą uznane, architekci powiatowi mogą angażować i utrzymywać czasowy personel fachowy i manipulacyjny z funduszów na te cele przeznaczonych.

II.

W okresie projektowania i realizacji planów odbudowy i zagospodarowania kraju, w związku z narastającymi zadaniami nadzoru budowlanego konieczne jest najbardziej racjonalne wykorzystanie i koordynacja działania tych nielicznych sił technicznych, jakie na szczeblu powiatu, — zarówno we władzach rządowych, jak i samorządowych — mogą być zmobilizowane.

Ministerstwo Odbudowy w porozumieniu z Ministerstwem Administracji Publicznej i Ministerstwem Ziem Odzyskanych zaleciło jak najściślejsze zespolenie czynności wykonawczych i pomocniczo - technicznych w zakresie budownictwa, planowania przestrzennego i nadzoru budowlanego w biurze technicznym architekta powiatowego, które w tym przypadku używać będzie nazwy „Powiatowe Biuro Odbudowy".

Ob. Ob. Starostowie zwołają w związku z tym posiedzenie Wydziałów Powiatowych, celem powzięcia następujących uchwał:

1. powierzenie architektowi powiatowemu funkcyj rzeczoznawczych, a jego personelowi technicznemu (Powiatowemu Biuru Odbudowy) funkcyj pomocniczo-wykonawczych w sprawie nadzoru policyjno-budowlanego, należącego do zakresu działania Wydziałów Powiatowych, jako organów samorządu terytorialnego. Zalecenie to nie ma zastosowania tylko do tych Wydziałów Powiatowych, które stale zatrudniają w charakterze architekta samorządowego inżyniera lub budowniczego z pełnymi uprawnieniami budowlanymi.
2. powierzenie architektowi i jego personelowi technicznemu (Powiatowemu Biuru Odbudowy) w ramach Biur Wydziału Powiatowego (Oddziału Samorządowego) czynności technicznych w zakresie budownictwa obiektów samorządowych i społecznych;
3. powierzenie architektowi powiatowemu i jego personelowi technicznemu (Powiatowemu Biuru Odbudowy) czynności w pracach miejscowego Urzędu Planowania Przestrzennego, a w przypadku braku na miejscu siły fachowej, tj. urbanisty — powierzenie architektowi powiatowemu kierownictwa Miejscowego Urzędu Planowania Przestrzennego po zasięgnięciu opinii Dyrektora właściwej Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego.

Za wykonanie czynności zleconych przez Wydział Powiatowy architekt powiatowy otrzymuje z funduszów Powiatowego Związku Samorządowego wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia dla architekta powiatowego ustala w granicach od 50% do 100% poborów państwowych (wraz z dodatkiem wyrównawczym). Wydz. Powiatowy w ramach kredytów, przewidzianych na ten cel w budżecie powiatowego związku samorządowego, biorąc pod uwagę ilość pracy, poświęconej przez architekta powiatowego na rzecz samorządu powiatowego.

Wydział Powiatowy w swoim zakresie ustala szczegółowy wykaz czynności, jaki Powiatowy Związek Samorządowy powierza architektowi powiatowemu i jego technicznemu personelowi pomocniczemu (Powiatowemu Biuru Odbudowy).

Z czynności powyższych architekt powiatowy składa Wydziałowi Powiatowemu okresowe sprawozdanie.

Pokrycia dodatkowych wydatków, związanych z utrzymaniem architekta, Powiatowe Związki Samorządowe powinny szukać we wzroście wpływów z opłat administracyjnych, jakie przysługują Wydziałowi Powiatowemu z tytułu czynności nadzoru budowlanego.

Uchwały powyższe należy przedłożyć Powiatowym Radom Narodowym do zatwierdzenia.

Proszę Ob. Ob. Starostów o nadesłanie do dnia 3-go czerwca 1947 r. sprawozdania o wykonaniu zarządzeń i zleceń, objętych niniejszym okólnikiem.

WOJEWODA

(—) Inż. St. Zrałek

Poz. 74

WOJEWODA GDAŃSKI

Gdańsk, dnia 7 czerwca 1947 r.

Nr SK. I—13/29.

PISMO OKÓLNE

Do Obywateli Prezydentów Miast i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa gdańskiego

W zarządzonej przeze mnie ogólnej akcji porządkowania miast Wybrzeża należy również zwrócić szczególną uwagę na usunięcie ze wszystkich dotąd niewłaściwie wykorzystywanych miejsc (ściany budynków, parkany, drzewa, slupy sieci elektrycznej, gazowej lub telefonicznej itp.) wszelkiego rodzaju ogłoszeń, plakatów i reklam.

W dziedzinie tej należy wprowadzić ład i porządek, gdyż dotychczasowy chaos zarówno pod względem nalepiania obwieszczeń w dowolnych miejscach, jak i tolerowanie ich dłuższego utrzymywania (zwłaszcza nieaktualnych okolicznościowych plakatów) sprawia ujemne wrażenie i szpeci miasta strzępami ogłoszeń.

Sprawa ta wymaga szybkiego i radykalnego uporządkowania z uwagi na zbliżający się okres letniskowy oraz termin Targów Gdańskich.

W związku z powyższym, proszę Obywateli Prezydentów Miast (Przewodniczących Wydziałów Powiatowych) o wydanie podległym organom następujących zarządzeń:

1) natychmiastowego usunięcia wszelkiego rodzaju obwieszczeń, plakatów i reklam oraz wszelkich śladów po nich z miejsc nieodpowiednich;

2) przygotowanie w każdym mieście dostatecznej liczby specjalnych słupów, wzgl. tablic ogłoszeniowych oraz estetycznych szafek reklamowych;

3) unormowanie uprawnień, trybu postępowania oraz sposobu nalepiania i usuwania obwieszczeń przez ścisłe ustalenie:

a) **kwestii uprawnień** (kto i na jakich warunkach ma prawo naklejania obwieszczeń, z tym, że uznając ew.

konieczność szerszego rozlepiania afiszów, czy ogłoszeń — należy to tak zorganizować, aby nie nalepiać w miejscu nienadającym się do oczyszczenia; określać termin powrotnego oczyszczenia przez nalepiającego oraz jego odpowiedzialność finansową za przymusowe oczyszczanie,

b) **kwestii opłat** — przy zachowaniu obowiązujących w tym względzie przepisów miejscowego statutu podatkowego, w myśl których (§ 3 statutu wzorowego) pewnego rodzaju ogłoszenia (urzędowe, o charakterze publicznym, społecznym itp.) są zwolnione od podatku;

c) **kwestii odpowiedzialności** za nieprawne nalepianie obwieszczeń i nie usunięcie ich w przepisanym terminie z wyraźnym zarezerwowaniem sobie prawa dokonywania zastępczo niezbędnych czynności na koszt zainteresowanych osób, firm, instytucyj, organizacyj, związków itp.

4) Aktualizowanie na przyszłość obwieszczeń i plakatów na słupach i tablicach ogłoszeniowych;

5) Zwrócenie się do władz i urzędów niezespolonych o wydanie analogicznych zarządzeń w stosunku do własnych obiektów.

Sposób wykonania tego zarządzenia zechcą Obywatele podać Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Samorządowy) do wiadomości w terminie **do dnia 1-go lipca 1947 r.**

WOJEWODA
(—) Inż. St. Zrałek

Poz. 75

OBWIESZCZENIE

Wojewody Gdańskiego z dnia 23 maja 1947 r. o obowiązkach ludności podczas pożaru.

Pierwsze miesiące wiosny zaznaczyły się wielką ilością pożarów zwłaszcza leśnych, Pastwą pożarów stało się kilkaset ha lasu wartości wielu milionów złotych. Zmarnowana została w ten sposób praca wielu tysięcy rąk roboczych, a społeczeństwo poniosło niepowetowaną stratę tym cięższą, że drewno potrzebne jest do odbudowy kraju.

We wszystkich wypadkach przyczyną pożarów tegorocznych było karygodne lekceważenie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych przez jednostki pozbawione poczucia społecznego — w związku z powyższym przypominam ludności województwa gdańskiego o jej obowiązkach podczas pożarów wynikających z ustawy z dn. 13. 3. 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 365) i rozporządzeniu wykonawczym z dnia 6. IV. 1939 r. o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów lub innych klęsk (Dz. U. R. P. Nr. 37. poz. 242).

Każdy jest obowiązany zaalarmować najbliższą straż pożarną lub jednostkę państwowych organów bezpieczeństwa w razie zauważenia pożaru albo innej klęski lub groźby ich powstania.

Każda osoba przebywająca w gminie na wezwanie władz administracji, ogólnej, przełożonego gminy organów służby bezpieczeństwa publicznego lub kierownika akcji ratowniczej obowiązana jest w razie pożaru lub innej klęski udzielić pomocy współdziałając przy akcji ratowniczej w sposób i w miejscu przez te władze, organa lub kierownika akcji ratowniczej wskazane.

Obowiązki te podlegają na:

1) Dostarczaniu i podawaniu wody i innych środków ratowniczych do zapobieżenia rozszerzaniu się pożaru lub innych klęsk,
2) pracy z sprzętem ratunkowym,
3) usuwanie przedmiotów zagrożonych przez pożar lub inną klęskę,
4) dogaszanie zgliszczy,
5) przenoszeniu z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom,
6) zastosowaniu niezbędnych środków ratowniczych,
7) wezwaniu pomocy lekarskiej i dostarczeniu koniecznych środków przewozowych dla osób które uległy nieszczęśliwym wypadkom,
8) dostarczaniu pomieszczeń dla tych osób,
9) przyjęciu na przechowanie mienia poszkodowanych,
10) pilnowania mienia przed utratą lub zniszczeniem,
11) wykonaniu prac koniecznych dla zapobieżenia rozszerzaniu się pożaru lub innej klęski.

Osoby, które przybyły na miejsce pożaru lub innej klęski w razie braku odpowiedniego kierownika akcji ratowniczej, powinne niezwłocznie przystąpić same do niesienia pomocy i do akcji ratowniczej. Osobom zatrudnionym przy niesieniu pomocy lub przy akcji ratowniczej nie wolno zaniechać tych czynności przed ustaniem niebezpieczeństwa lub zezwolenia kierownika tej akcji.

Poza wyżej wymienionymi obowiązkami, każda osoba przebywająca w gminie może być wezwana pisemnie przez Zarządy Gminne do pełnienia warty na terenie gromady w której przebywa dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski.

Poza tym Zarządy Gminne na terenie których nie istnieją ochotnicze straże pożarne względnie w niedostatecznej ilości, mogą pisemnie wezwać swoich mieszkańców do pełnienia obowiązków w strażach pożarnych przymusowych.

Straże pożarne przy przejazdach w celu niesienia akcji ratunkowej i spowrotem mają prawo:

a) korzystać dla przewozu członków straży i sprzętu technicznego z wszelkich środków przewozowych.

b) zajmować konieczne środki przewozowe tak prywatne jak i publiczne dla przewozu swych członków i sprzętu technicznego,

c) korzystać z wszystkich dróg i gruntów prywatnych dla przejazdu, postoju i prowadzenia akcji ratunkowej,

d) wymijać i wyprzedzać wszelkie pojazdy, a znajdujący się na drodze obowiązani są zawczasu usuwać się z drogi i pozostawić miejsce dla swobodnego przejazdu straży.

PRZEPISY KARNE:

Na podstawie **art. 47 ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami**, kto nie wypełnia wspo-

mnianych w obwieszczeniu obowiązków ulegnie w drodze administracji karze do 10.000.— zł. lub karze aresztu do miesiąca albo obu karom łącznie.

Art. 215 § 1 i 2 K. K. kto sprowadza niebezpieczeństwo pożaru podlega karze więzienia. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do roku lub grzywny.

Art. 39 § 1 prawo o wykroczeniach: Kto nieostróżnie obchodzi się z ogniem podlega karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 10.000. — zł.

§ 2 — kto wykracza przeciw ostrzeżeniom, lub przepisom, dotyczącym zapobiegania pożarom, podlega karze aresztu do 2 miesięcy lub grzywny do 20000 złotych.

Art. 17 — kto przez niewykonywanie swych obowiązków w stosunku do nieletniego, oddanego mu pod dozór odpowiedzialny, dopuszcza do popełnienia przez tego nieletniego przestępstwa, podlega karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 1000. zł.

WOJEWODA

(—) Inż. St. Zrałek

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

Biuro Regionalne w Gdańsku

z dnia 19 maja 1947 r.

Decyzją Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dniem 1 kwietnia 1947 r. — zostało powołane do życia Biuro Regionalne Centralnego Urzędu Planowania w Gdańsku (Okopowa 5) — obejmujące swym zasięgiem województwa gdańskie i olsztyńskie.

Ogólne kierownictwo Biura Regionalnego C. U. P. spoczywa w ręku Delegata Rządu dla Spraw Wybrzeża inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

Z upoważnienia Delegata Rządu dla Spraw Wybrzeża prace Biura Regionalnego C. U. P. prowadzi dyr. mgr Antoni Skotnicki.

Do zakresu działania Biura Regionalnego C. U. P. należy ścisła współpraca z władzami, instytucjami i organizacjami gospodarczymi przy sporządzaniu i koordynowaniu planów gospodarczych, dotyczących regionu oraz przy kontroli wykonania tych planów.

Biuro Regionalne Centralnego Urzędu Planowania, nawiązując tą drogą pierwszy kontakt z urzędami i instytucjami swego regionu, zwraca się z prośbą o jaknajdalej idącą współpracę w realizowaniu planu odbudowy gospodarczej naszego Państwa.

SZEF ORGANIZACYJNY BIURA REGIONALNEGO C. U. P.

(—) mgr Antoni Skotnicki

KOMUNIKAT

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO GDAŃSKIEGO

z dnia 30 maja 1947 r.

Urząd Wojewódzki Gdański — Wydział Komunikacyjny podaje do publicznej wiadomości, że spowodu przebudowy mostu na rzece Nogacie w Podkładach, odcinek drogi państwowej Nowy Dwór — Elbląg od dnia 15 czerwca rb. będzie zamknięty dla ruchu kolowego, aż do odwołania.

Objazd do Elbląga przez Nowy Staw — Malbork.

ZA WOJEWODĘ

(—) Inż. Fr. Wichrzycki
Naczelnik Wydziału Komunikacyjnego

OGŁOSZENIE

WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KARTUZACH

z dnia 3 czerwca 1947 roku.

Wydział Powiatowy w Kartuzach podaje do wiadomości, że zgodnie z uchwałą Pow. Rady Narodowej w Kartuzach z dnia 25 kwietnia 1947 r. opłaty za utrzymanie i leczenie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kartuzach wynoszą za jeden dzień:

a) za leczenie chorych na oddziale chirurgicznym 240.— zł,

b) za leczenie chorych na oddziale zakaźnym — 120.— zł,

c) za leczenie chorych na oddziale wewnętrznym — 200.— zł.

Taryfę opłat za leczenie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kartuzach obowiązującą do dnia 17.IV. 1947 roku, unieważnia się.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO

(—) Br. Zaparucha
Starosta Powiatowy

UCHWAŁA
POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W STAROGARDZIE
z dnia 30 kwietnia 1947 roku.

Powiatowa Rada Narodowa uchwaliła dla Szpitala SS. Elżbietanek w Starogardzie, jako zastępującego szpital powiatowy, stawki dzienne za leczenie chorych na oddziale chirurg. i położn. zł 265.—, a za leczenie chorych na oddziale wewn. i zakaźnym zł 245.—.

Uchwała obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1947 r.

PRZEWODNICZĄCY P. R. N. W STAROGARDZIE
(—) Toruniak

ZAGUBIONE I SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się zagubione zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych Nr 4933/44 z dnia 31.8.46 r., wydane przez Urząd Akcyz i Monopoli Państwowych w Gdańsku dla Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Gdańsku.

2. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia, wystawiony na właściciela Józefa Kwidzińskiego, zamieszkałego w Pomieczynie, gmina Przodkowo, powiat Kartuzy, Nr rej. 5.

3. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną na motocykl marki „Royal" Nr rejestr. M-19775, Nr motoru 30507 wydaną dla Gdańskiej Dyrekcji Odbudowy — Sopot.

4. Zgubiono tymczasowy dowód tożsamości konia — Nr 23, zarejestrowany w Zarządzie Gminnym w Stężycy pow. kartuskiego pod poz. 6 na klacz kaszt. gw. strzałka, lat 4, właściciel Bemowski Klemens.

5. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Dombkowski Władysław — Starogard, Lubichowska 40.

6. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe — Piechowska Gertruda, Starogard, Kościuszki 87.

7. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Hinz Henryk — Skórcz, pow. Starogard.

8. Unieważnia się skradzione wszelkie dowody na nazwisko Mówiński Jan — Starogard.

9. Unieważnia się skradziony dowód osobisty na nazwisko Cofor Helena — Sopot.

10. Unieważnia się kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Hansa" Nr 16604, wydaną przez Okr. Urząd Samochodowy w Sopocie na Państwowe Przedsiębiorstwo Instalacyjno-Budowlane Nr 5, zabraną przez szofera Stasiaka Romana, który zaginął.

11. Unieważnia się kartę rejestrac., wydaną przez Urząd Skarbowy w Gdańsku na Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Budowlane, Inż. Święch Franciszek i Ska.

12. Unieważnia się zaświadczenie stałe tożsamości — Chiliński Henryk — Orłowo.

13. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty — Lindner Elżbieta, Gdańsk-Oliwa.

14. Unieważnia się zagubioną kartę rowerową i dowód tożsamości konia, wydane na nazwisko Jankowska Maria — Kłosowo, gmina Przodkowo, pow. kartuski.

15. Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Kreft Alfons, Pomieczyno, gmina Przodkowo.

16. Unieważnia się kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Litwin Bruno, Pomieczyno, gmina Przodkowo.

17. Unieważnia się zgubione zaświadczenie stałe, — deklarację Izby Skarbowej na rentę wdowią na nazwisko Nowak Kazimiera — Gdańsk.

18. Unieważnia się zagubioną w okolicy Raciborza kartę ewidencyjną D — 16599 samochodu ciężarowego marki Gräf-Stift, Nr silnika 10367, Nr podwozia 9265 na nazwisko Józef Stachowiak, Gdynia, ul. 3 Maja 27.

19. Unieważnia się zagubiony tymcz. dowód tożsamości konia Nr 1097 wystawiony na nazwisko Ziemiński Tadeusz, zam. Gdańsk-Siedlice, Na Stoku 10 m. 4.

20. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, zaświadczenie amnestyjne, metrykę urodzenia na nazwisko Małyszko Edward i kartę R.K.U. na nazwisko Sokołowski Jan, zam. w Sopocie.

21. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr 16654 motocykla marki BMW 750, Nr silnika — 768283, oraz prawo jazdy na motocykl, wydane przez OUS Sopot na nazwisko Langowski Franciszek.

22. Unieważnia się pokwitowanie odcinka zgłoszenia samochodu osobowego marki Fiat Nr podwozia 017319, Nr silnika 016742 — Szulc Zygmunt.

23. Unieważnia się potwierdzenie zgłoszenia pojazdu mechanicznego, motocykla marki „Victoria", Nr silnika 1039942, Nr podwozia 56003 wystawionego przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Gdańsku na nazwisko inż. Paszkowskiego Bolesława zam. w Gdańsku-Wrzeszczu, przy ul. Dra Kubacza 16.

24. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną motocykla marki DKW Nr 1355325 na nazwisko Zygmunta Maćkowskiego.

25. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Łepkówna Irena, Klaniny, pow. Starogard.

26. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Freda Klemens, Freda pow. Starogard.

27. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe i kartę R. K. U. — Abczyński Zygfryd — Starogard.

28. Unieważnia się wszelkie zgubione dokumenty i legitymację służbową Nr 382 na nazwisko inż. Breza — Skrodzka.

29. Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną Nr H-70013 wydaną przez Urząd Wojewódzki Szczeciński, Wydział Motoryzacji na nazwisko Gwiazda Zygmunt, zam. Koszalin, ul. Mireckiego 8. „Ford Eifel" Kabriolet silnik Nr 23632 fabryczny 133377. Obecny właściciel wozu Majewski Stefan, Wrzeszcz, Biała 14.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdańsk, Wydział Ogólny, Gdańsk, ul. Okopowa 5, pokój Nr 27, telefon 419-41 wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika— Wydział Budżetowo-Gospodarczy, pokój Nr 114, telefon 419-41 wewn. 312.

Cena ogłoszeń: zł 15,— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na prenumeratę w kwocie zł 90,— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

Redaguje Kolegium Redakcyjne.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.

CENA ZŁ 30,—

W-07019